

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

*ἔχων ἡμέρας εἴκοσιν ὀκτώ
ἢ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νύξ ὥρας 13*

1. † ΚΥΡΙΑΚΗ (τῆς Χαναναίας). Προεόρτια Ὑπαπαντῆς, Τρύφωνος μάρτυρος. (†250). Περπετούας μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ (†202). Βασιλείου Θεσσαλονίκης τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν (†870), Ἀναστασίου νεομάρτ. τοῦ ἐκ Ναυπλίου (†1655) τῶν ἐν Μεγάροις τεσσάρων μαρτύρων. Ἦχος πλ. δ΄, ἑωθινὸν ια΄.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Τὰ θαύματα τῶν ἀγίων» κοντάκιον «Ἐκ τῆς θείας χάριτος».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞ» ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου 6, Δόξα, «Σήμερον Συμεών», Καὶ νῦν, «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ μάρτυρος «Ὑπερφρονήσας τῶν τῆδε» (ζήτηι εἰς τὰ ἐσπέρια), Καὶ νῦν, «Τὸν ἱερὸν ἢ ἱερὰ παρθένος».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐξ ὕψους κατήλθες», Δόξα, «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε», Καὶ νῦν, «Οὐράνιος χορός».

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου ὡς συνήθως.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα (ἀλλ' εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν εἰς τὸ Καὶ νῦν τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς»). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ια´) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.
 ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρωμῶν), ὁ προεόρτιος
 (ἄνευ τῶν εἰρωμῶν) μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 δόξα σοι», καὶ ὁ τοῦ μάρτυρος. Ἐκ τῆς γ´ ᾠδῆς τὰ μεσώδια
 καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ἧς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον
 μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον»· «Τὴν τιμιωτέραν»,
 «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γραμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» (γ´), τὸ ια´ ἀναστάσι-
 μον, τὸ τοῦ μάρτυρος καὶ τὸ ὅμοιον προεόρτιον.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ 4 προεόρτια, μὲ
 στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα: α) «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν
 σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ ὅτι εἶδον οἱ
 ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον
 πάντων τῶν λαῶν», β) «Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν
 λαοῦ σου Ἰσραὴλ», Δόξα, τὸ ια´ ἑωθινὸν «Φανερῶν σεαυτόν»,
 Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς
 ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐξ
 ὕψους κατήλθες», «Οὐράνιος χορός», «Ὁ μάρτυς σου, Κύ-
 ριε» καὶ τοῦ ναοῦ· κοντάκιον προεόρτιον, ἦχος δ´, πρὸς τὸ
 «Ἐπεφάνης σήμερον»

«Ὡς ἀγκάλας σήμερον, πιστοὶ καρδίας, ἐφαπλοῦντες δέ-
 ξασθε, καθαρωτάτῳ λογισμῷ, ἐπιδημοῦντα τὸν Κύριον, προ-
 εορτίους αἰνέσεις προσάδοντες».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἐπίσκοπος: τοῦ μάρτυρος - 1ης Φεβρ.- ,
 ζῆτει 2 Σεπτ., «Οἶδαμεν ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεόν» (Ῥωμ.
 ἡ´ 28-39)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιζ´ Ματθ., «Ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς
 τὰ μέρη Τύρου» (Μτθ. ιε´ 21-28)·

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε», «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ
 τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Σημείωσις. Ἐκ τῆς σήμερον μέχρι τῆς 10ης Φεβρουαρίου, πλὴν τῶν
 Κυριακῶν, δὲν ψάλλεται Παρακλητικὴ.

2. † Δευτέρα. Ἡ ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ
 ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους κατήλθες», Δόξα, «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε» κοντάκιον «Ὡς ἀγκάλας σήμερον».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ (τὰ 3 ἐσπέρια ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς δευτεροῦνται). Εἴσοδος, προκειμένος τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἰδιόμελα τοῦ Μηναιῶν, ἀλλ' εἰς τὰ δύο τελευταῖα μετὰ στίχων α) «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν» β) «Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» τρίς. Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν ἀγκάλας τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἐορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ, τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» τρίς. Καθίσματα, ἀναβαθμοὶ καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ τῆς ἐορτῆς, ὃ ζήτηι Φεβρ. 2, «Ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ» (Λκ. β' 25-32).

Ὁ ν' ψαλμὸς καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Ὁ κανὼν τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 («ἄνευ στίχων»).

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον» (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὠδῆς τῆς Θεοτόκου *Τὴν τιμιωτέραν*) εἰς τὴν θ' ὠδὴν τὰ μεγαλυνάρια «Ἀκατάληπτον ἐστὶ» μέχρι τοῦ «Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ», ἀπὸ δὲ τοῦ «Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν» συμψάλλονται καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὠδῆς (ὁ εἰρμὸς καὶ τὸ α' τροπάριον δις), εἶτα ὁ εἰρμὸς «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμου σικιά».

Ἐξαποστειλάριον καὶ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἐορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Εἰσοδικὸν «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὃ ἐν

ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεῖς, ψάλλοντάς σοι ἄλληλούϊα».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ψάλλονται μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Χαίρε, κεχαριτωμένη» καὶ τὸ κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθε- νικήν». Εἶτα τὸ τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἐπίστολος 2ας Φεβρ., «Χωρὶς πάσης ἀντιλογίας» (Ἑβρ. ζ´ 7-17)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἀνήγαγον οἱ γονεῖς» (Λκ. β´ 22-40).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι» (ἀντὶ τοῦ Ἄξιον ἐστίν).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Ποτήριον σωτηρίου»*: «Εἶδομεν τὸ φῶς». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ.

Εἰδήσεις. 1. Μέχρι τῆς 9ης τοῦ μηνὸς εἰς τοὺς κανόνας τῶν Μηναίων προτάσσεται καθ' ἑκάστην ὁ τῆς ἑορτῆς.

2. Μέχρι τῆς 9ῆς Φεβρουαρίου εὐχὴ ἀπολύσεως λέγεται ἢ ἐν τῷ ἔσπερινῷ τῆς ἑορτῆς παραθεθεῖσα.

3. Ἐπίσης ἕως τῆς 9ῆς Φεβρουαρίου, ἐὰν ψαλοῦν ἀντίφωνα εἰς τὴν λειτουργίαν, λέγονται τὰ τῆς ἑορτῆς ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεῖς».

3. Τρίτη. Συμεὼν τοῦ θεοδόχου καὶ Ἴωννης τῆς προφήτιδος Ἰωάννου, Νικολάου καὶ Σταματίου τῶν ἐκ Σπετσῶν νεομαρτύρων (†1822).

Ἐπίστολος παραλειφθεῖς, Κυρ. κη´ ἐπιστ. (Κολασ. α´ 12-18)· Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων, 3ης Φεβρουαριῶ. (Λκ. β´ 25-38).

4. Τετάρτη. Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου (†436-440), Ἰωάννου ὁσίου, Νικολάου ὁμολογητοῦ (†868), Ἀβραμίου ἱερομάρτυρος. (†347).

Ἐπίστολος παραλειφθεῖς, Κυρ. λ´ ἐπιστ. (Κολασ. γ´ 12-16)· Εὐαγγέλιον ἡμέρας, Τετ. ις´ ἔβδ. Λουκᾶ (Ματ. ιβ´ 28-38).

* Ἐπειδὴ ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς εἶναι μὲν θεομητορικὴ, μετέχει ὅμως καὶ δεσποτικοῦ χαρακτήρος, εἶναι δυνατὸν νὰ ψαλῆ τὸ ἰδιαίτερον αὐτῆς κοινω- νικὸν «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν ἄλληλούϊα». Σημειωτέον ὅτι καὶ ἡ ὁμοία ἑορτὴ (ὡς δεσποτοθεομητορικὴ) τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἀνέκαθεν εἶχεν ἴδιον κοινωνικόν.

5. Πέμπτη. Ἀγάθης μάρτυρος (†251)· Πολυεύκτου πατριάρχου Κων/πόλεως (†570), Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ ἐν Σκοπέλῳ, Ἀντωνίου νεομάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου (†1774).

Ἀπόστολος ἡμέρας, Πέμ. λγ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Πέτρ. δ' 12-ε' 5)· Εὐαγγέλιον ἡμέρας, Πέμ. ις' ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ' 38-44).

6. Παρασκευή. Βουκόλου ἐπισκόπου Σμύρνης († Α' αἰ.), Φωτίου Κων/πόλεως τοῦ μεγάλου καὶ ἰσαποστόλου (†891).

Ἀπόστολος ἡμέρας, Παρ. λγ' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. α' 1-10)· Εὐαγγέλιον ἡμέρας, Παρ. ις' ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 1-9).

Εἰδήσις. Σήμερον ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Φωτίου -προστάτου τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος- τελεῖται πανηγυρική συνοδικὴ λειτουργία, καθιερωθεῖσα συνοδικὴ ἀποφάσει ἀπὸ τοῦ ἔτους 1926. Ἡ ἰδιαιτέρα ἀκολουθία τοῦ ἁγίου συμψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρων, κατὰ τὴν διάταξιν τῆς φυλλάδος, ἀλλ' εἰς τὸν ἑσπερινὸν ψάλλονται καὶ τὰ 6 ἑσπέρια προσόμοια τοῦ ἱεράρχου, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτοῦ, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς εἰς τὴν λειτουργίαν ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου, ἃ περ ζῆτει τῇ 13ῃ Νοεμβρίου.

7. Σάββατον. Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμψάκου (†4ος αἰ.), Λουκᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Στειρίῳ Ἑλλάδος (†946).

Ἀπόστολος ἡμέρας, Σαβ. λγ' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. β' 11-19)· Εὐαγγέλιον ἡμέρας, Σαβ. ις' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιη' 2-8).

8. † ΚΥΡΙΑΚΗ (ΙΣ' ΛΟΥΚΑ) ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ. Θεόδωρου στρατηλάτου μεγαλομάρτυρος (†319), Ζαχαρίου τοῦ προφήτου (†620 π.Χ.). Ἦχος α', ἑωθινὸν α' (τυπικὸν Τριωδίου §§1-3 καὶ Ὑπαπαντῆς §§14-15).

«Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς, ἀποφάσει τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὠρίσθη ὅπως τιμᾶται ἡ μνήμη τῶν ἁγίων μητέρων τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, Ἑμμελείας, Νόννας καὶ Ἀνθούσης».

Ἦρχεται τὸ Τριώδιον

Σημείωσις. Ἀπὸ σήμερον ἄρχονται συμψαλλόμενοι οἱ ἐν τῷ λειτουργικῷ βιβλίῳ τοῦ Τριωδίου περιεχόμενοι ἕμνοι. Ἐν τισὶ ναοῖς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἑσπερινοῦ τίθεται ὑπὸ τὴν ἐν τῷ τέμπλῳ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ ἠῤρεπιομένῳ σκίμποςδος τὸ λειτουργικὸν βιβλίον τοῦ Τριωδίου, ἔνθα μεταβαίνει ὁ πρωτοψάλτης (ἐκπροσωπῶν τοὺς ἐν τοῖς ἀναλογίαις ὑπηρετοῦντας) βάλλει πρὸ τῆς εἰκόνης μετανοίας 3,

ἀσπάζεται αὐτήν, λαμβάνει μετὰ χειρας τὸ Τριψῆδιον καὶ ἀσπάζεται αὐτό, ποιεῖ πάλιν μετανοίας μικρὰς 3 καὶ ἀπέρχεται μετὰ τοῦ Τριψῆδιου εἰς τὴν οἰκειάν αὐτοῦ θέσιν. Ἡ τάξις αὕτη ἔχει τὴν καταβολὴν τῆς εἰς τὴν ἐν ταῖς μοναῖς ὑπὸ τοῦ «κανονάρχου» ἀνάληψιν τοῦ πρὸ τῆς εἰκόνοσ τοῦ Χριστοῦ τιθεμένου Τριψῆδιου, ὃς τις καὶ ἐκανονάρχει εἰς τοὺς χοροὺς τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς ὕμνους.

Εἰς τὴν Θ´. Ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προουσιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ, ἀναστάσιμα 4, τὰ 2 ἰδιόμελα τοῦ Τριψῆδιου «Μὴ προσευξώμεθα», «Φαρισαῖος κενοδοξία» εἰς 3, καὶ τῆς ἑορτῆς 3 ἰδιόμελα (2ας Φεβρ.) «Λέγε, Συμεῶν» κ.λπ., Δόξα, «Παντοκράτορ Κύριε», Καὶ νῦν, τὸ α´ θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Τὴν παγκόσμιον δόξαν». Εἵσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Τριψῆδιου «Βεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν μου», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς ὁμόηχον «Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν» (2 Φεβρ. εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς λιτῆς).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, Καὶ νῦν, «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν´ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλ´ ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἓν ὁμόηχον τῆς ἑορτῆς (2 Φεβρ.). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκειμένον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (α´), μετὰ δὲ τὸν ν´ ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα Δόξα, «Τῆς μετανοίας», Καὶ νῦν, «Τῆς σωτηρίας» καὶ εἰς τὸν στίχον «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός», «Τὰ πλήθη».

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριψῆδιου καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς Ἀπὸ γ´ ὥδῃς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μεσῶδιον τοῦ Τριψῆδιου «Ταπείνωσις ὑψωσε κατησχυμένον»,

Δόξα, τὸ ἕτερον «*Ταπεινώσις ὑψωσε πάλαι τελώνην*», Καὶ νῦν, τὸ μεσώδιον τῆς ἑορτῆς «*Ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινά*» (Φεβρ. 2)· ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ Τριωδίου καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμον σκιᾶ καὶ γράμματι*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» γ', τὸ α' ἀναστάσιμον «*Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν*», τοῦ Τριωδίου «*Ἐψηγορίαν φύγωμεν*» καὶ τῆς ἑορτῆς «*Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Τριωδίου ἰδιόμελα 4 (εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τὰ δύο τελευταῖα, ἢ τοιαυτά - «*Ἀνάστηθι, Κύριε*», β - «*Ἐξομολογήσομαί σοι*»), Δόξα, «*Ταῖς ἐξ ἔργων καυχῆσεσι*», Καὶ νῦν, «*Ἐπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἐν ψαλοῦν ἀντίφωνα, λέγονται τὰ τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ (εἰς μὲν τὸ β' «*Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγκάλαις*», εἰς δὲ τὸ γ' «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*»). [Ἐν ψαλοῦν τυπικά, εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ ἡ ζ' φῶδὴ τοῦ Τριωδίου εἰς 4.]

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ μῆτραν παρθενικήν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἐπίτομος: Κυρ. λγ' ἐπιστ., «*Παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ*» (Β' Τιμ. γ' 10-15)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ις' Λουκᾶ, «*Ἐνθροπιοὶ δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν*» (Λκ. ιη' 10-14).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*» καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Εἶδησις. Τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν τῆς παρούσης ἑβδομάδος, ἢ τις καὶ «*προφωνήσιμος*» καλεῖται, «*καὶ διὰ κρέατος ἀκινδύνως καταλύομεν*» (Θεόδωρος Βαλαμῶν).

9. Δευτέρα. Ἐπίδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ἐπαπαντῆς, Νικηφόρου μάρτυρος (†257), Μαρκέλλου ἐπισκ. Σικελίας, Φιλαργίου ἐπισκ. Κύπρου, Παγκρατίου ἐπισκ. Ταυρομενίου († δ' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς ἐορτῆς, ἀλλὰ καταλιμπανομένων ἐν τῷ ἐσπερινῷ τῶν ἀναγνωσμάτων, ἐν τῷ μεσονυκτικῷ τῶν διὰ τὴν λιτὴν στιχηρῶν, ἐν τῷ ὄρθρω τοῦ πολυελέου καὶ τοῦ καθίσματος αὐτοῦ, τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς τάξεως αὐτοῦ, καὶ τοῦ συναξαρίου, ἀντὶ τοῦ ὁποίου ἀναγινώσκεται τὸ τῆς 9ης τοῦ μηνός. Ἐν τῇ λειτουργίᾳ Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. α' 20-β' 9)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιγ' 9-13).

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον ἕως τῆς Παρασκευῆς τῆς Τυρινῆς ψάλλεται πάσας τὰς ἡμέρας ἡ Παρακλητικὴ, ἐκτὸς ἂν τύχη μνήμη ἐορταζομένου ἁγίου.

2. Ἀπὸ αὐριον ἕως τῆς Παρασκευῆς πρὸ τῶν Βαΐων, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» καὶ κοντάκιον «Προστασία», ἐκτὸς ἂν ὑπάρχη διαφορετικὴ διάταξις ἐν τῷ Τριωδίῳ.

10. Τρίτη. Χαραλάμπους ἱερομ. τοῦ θαυματουργοῦ (†202). Ἀναστασίου Ἱεροσολύμων, Ζήνωνος ὁσίου τοῦ ταχυδρόμου (δ' αἰ.).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικὴν» (μικρὰ) ἀπόλυσις τῆς ἐορτῆς.

Ἡ ἀκολουθία ἐορτάσιμος οὕσα ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναιῷ· ἐπισφραγιστικὸν τοῦ ἀπολυτικίου τὸ ὁμόηχον α' θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Εἰς τὸν ὄρθρον Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου, ζητεῖ Τρίτη ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19). Κανόνες: ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως, καὶ τοῦ ἁγίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Κοντάκιον εἰς τὴν θ. λειτουργίαν «Προστασία»· Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς 15ης Δεκ.– τοῦ ἁγίου, ζητεῖ 26 Ὀκτ., «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β' Τιμ. β' 1-10)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. γ' ἐβδ. Ἰωάν., «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν» (Ἰω. ιε' 17-ις' 2). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

11. Τετάρτη. Βλασίου ἱερομάρτυρος (†316). Θεοδώρας βασιλίσσης (†867) τῆς στερεωσάσης τὴν ὀρθοδοξίαν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετάρτης λδ΄ ἔβδομ. ἐπιστ. (Β΄ Πέτρο. γ΄ 1-17)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετάρτης ιζ΄ ἑβδομάδος Λουκᾶ (Μο. ιγ΄ 24-31).

12. Πέμπτη. Μελετίου Ἀντιοχείας (†381). Ἀντωνίου (Β΄ Κων/πόλεως (†901), Χριστοῦ νεομάρτ. κηπουροῦ (†1748).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμπτης λδ΄ ἔβδ. ἐπιστ. (Α΄ Ἰωάν. α΄ 8-β΄ 6)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης ιζ΄ ἔβδ. Λουκᾶ (Μο. ιγ΄ 31-ιδ΄ 2).

13. Παρασκευή. Μαρτινιανοῦ ὁσίου (ε΄ αἰ.). Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης, Εὐλογίου Ἀλεξανδρείας (†607).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. λδ΄ ἔβδ. ἐπιστ. (Α΄ Ἰωάν. β΄ 7-17)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιζ΄ ἔβδ. Λουκᾶ (Μο. ιδ΄ 3-9).

14. Σάββατον. Αὐξεντίου ὁσίου (†470). Ἀβραάμ († ε΄ αἰ.) καὶ Μάρωνος († δ΄ αἰ.) τῶν ὁσίων.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος» (ὄρα ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. λδ΄ ἔβδ. ἐπιστ. (Α΄ Τιμ. ζ΄ 11-16)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιζ΄ ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ΄ 46-κα΄ 4, η΄ 8).

15. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ (ΙΖ΄ ΛΟΥΚΑ). Ὀνησίμου ἀποστόλου (†109). Εὐσεβίου ὁσίου (ε΄ αἰ.), Μαίωρος μάρτυρος, Ἀνθίμου ὁσίου (τοῦ Βαγιάνου) τοῦ ἐν Χίῳ (†1960). Ἦχος β΄, ἑωθινὸν β΄ (τυπικὸν Τριωδίου §§4-6).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Τῆς ἐρήμου πολίτης» κοντάκιον «Κατατρύφης, θεόφρον».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Τριωδίου 3, Δόξα, «Ὡ πόσων ἀγαθῶν», Καὶ νῦν, «Παρηλθεν ἡ σκιά». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς», Καὶ νῦν, «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ὅτε κατήλθες», Δόξα, Καὶ νῦν, «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν». Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἐξίον ἔστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς» κ.λπ..

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Ὅτε κατήλθες», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειράν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (β΄) μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου. Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Τριωδίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ΄ ε΄ κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ μνηολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ «Τὴν Μωσέως ᾠδὴν» «Τὴν τιμιωτέραν» καὶ ὁ εἰρμὸς «Τῶν γηγενῶν τίς ἤκουσεν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» (γ΄) τὸ β΄ ἀναστάσιμον «Τὸν λίθον» καὶ τὸ τοῦ Τριωδίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου.

Εἰς τοὺς ΑἰΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου 3, Δόξα, «Πάτερ ἀγαθέ», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Ὅτε κατήλθες» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριωδίου «Τῆς πατρῶας δόξης σου».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. λδ΄ ἐπιστ., «Πάντα μοι ἔξεστιν» (Α΄ Κορ. ε΄ 12-20)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιε΄ Λουκᾶ, «Ἀνθρωπὸς τις εἶχε δύο υἱούς» (Λκ. ιε΄ 11-32).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἐξίον ἔστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Εἵδησις. Τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν τῆς παρουσίας πρὸ τῆς ἀπόκρουστος ἑβδομάδος δὲν γίνεται κατάλυσις, ἀλλὰ τηρεῖται ἡ συνήθως τῶν ἡμερῶν αὐτῶν νηστεία.

16. Δευτέρα. Παμφίλου μάρτυρος (†307). Φλαβιανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐπίσκοπος: ἡμέρας, Δευτ. λε΄ ἔβδ. ἐπιστ. (Α΄ Ἰω. β΄ 18-γ΄ 8)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ἀπόκρῳ (Μρ. ια΄ 1-11).

17. Τρίτη. Θεοδώρου μεγαλομάρτ. τοῦ Τήρωνος (†307). Μαριάμνης ἀδελφῆς τοῦ ἀποστ. Φιλίππου (Α΄ αἰών), Αὐξιβίου ὁσίου, Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας τῶν εὐσεβῶν βασιλέων, Θεοστηρίκτου ὁσίου, Θεοδώρου νεομάρτ. τοῦ Βυζαντίου (†1795) τοῦ ἐν Μυτιλήνῃ.

Ἐπίσκοπος: ἡμέρας, Τρ. λε΄ ἔβδ. ἐπιστ. (Α΄ Ἰω. γ΄ 9-22)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ἀπόκρῳ (Μρ. ιδ΄ 10-42).

18. Τετάρτη. Λέοντος πάπα Ῥώμης (†461). Ἀγαπητοῦ ἐπισκόπου Σινάου τοῦ ὁμολογητοῦ (δ΄ αἰ.).

Ἐπίσκοπος: ἡμέρας, Τετ. λε΄ ἔβδ. ἐπιστ. (Α΄ Ἰω. γ΄ 21-δ΄ 11)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ἀπόκρῳ (Μρ. ιδ΄ 43-ιε΄ 1).

19. Πέμπτη. Ἀρχίππου, Φιλήμονος καὶ Ἀπφίας (α΄ αἰών). Φιλοθέης ὁσιομάρτυρος τῆς Ἀθηναίας (†1589).

Ἐπίσκοπος: ἡμέρας, Πέμ. λε΄ ἔβδ. ἐπιστ. (Α΄ Ἰω. δ΄ 20-ε΄ 20)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ἀπόκρῳ (Μρ. ιε΄ 1-15).

Σημείωσις. *Εἰς τοὺς ἑορτάζοντας τὴν ἁγίαν Φιλοθέην ναοὺς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἐκ τῆς ἰδιαίτερας φυλλάδος αὐτῆς.*

20. Παρασκευή. Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης (†780). Βησσαρίωνος ὁσίου, Πλωτίνου ὁσίου.

Ἐπίσκοπος: ἡμέρας, Παρ. λε΄ ἔβδ. ἐπιστ. (Β΄ Ἰω. 1-13)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ἀπόκρῳ (Μρ. ιε΄ 20, 22, 25, 33-41).

21. † Ψυχοσάββατον. «Μνήμη πάντων τῶν ἀπ΄ αἰῶνος κεκοιμημένων ὀρθοδόξων χριστιανῶν». Τιμοθέου ὁσίου τοῦ ἐν Συμβόλοις (θ΄ αἰ.). Εὐσταθίου Ἀντιοχείας (†360), Ζαχαρίου Ἱεροσολύμων (†633), Ἰωάννου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ἀπὸ σχολαστικῶν (†577).

(Τυπικὸν Τριωδίου, Σάββατον πρὸ τῆς ἀπόκρῳ, §§7-9· τὰ σχετικὰ τοῦ β΄ ἤχου μαρτυρικά, καθίσματα κ.λπ. ζῆτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου.)

Εἰς τὴν θ΄. Ἀντὶ ἀπολυτικίου καὶ κοντακίου τὰ τροπάρια τῆς ὥρας.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακός [καὶ τὸ Ψαλτήριον].

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» –εἰς στίχους 6–, ἐσπέρια μαρτυρικὰ τοῦ β' ἤχου 3 (τὰ ἐξῆς «*Τῶν ἁγίων μαρτύρων*», «*Χοροὶ μαρτύρων ἀντέστησαν*», «*Μεγάλη ἡ δόξα*») καὶ προσόμοια τῶν κεκοιμημένων 3 (Τριώδιον «*Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον*» κ.λπ.), Δόξα, τὸ ιδιόμελον «*Θρηνώ καὶ ὀδύρομαι*», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Παρήλθεν ἡ σκιά*».

ΑΝΕΥ ΕΙΣΟΔΟΥ «*Φῶς ἰλαρὸν*» καὶ ψάλλομεν, ἀντὶ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας, εἰς ἤχον πλ. δ' τὸ «*Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια*» ἐκ τρίτου, εἰς στίχους τὸ μὲν β' «*Μακάριοι οὐς ἐξελέξω*», τὸ δὲ γ' «*Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν*» εἶτα εὐθὺς τὸ «*Καταξίωσον*» κ.τ.λ. ὡς συνήθως.

Εἰς τὰ ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ β' ἤχου*, ἤτοι α) ἄνευ στίχου «*Ἐπεὶ Χριστοῦ παθόντες*», β) μὲ στίχον «*Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ*», «*Τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ*», γ) μὲ στίχον «*Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος*», «*Τῶν ἁγίων σου τὰ πλήθη*», δ) μὲ στίχον «*Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν*», «*Πᾶσα πόλις καὶ χώρα*» (ζητεῖ ταῦτα ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ εἰς τοὺς αἶνους, ἤχος β'), Δόξα,

* Εἰς τὰ ἀπόστιχα ψάλλονται κανονικῶς τὸ ὑπολειφθὲν μαρτυρικὸν καὶ δύο νεκρώσματα τοῦ τυχόντος ἤχου (β'), ὡς ἐξῆς.

Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν, μὴ ποθήσαντες ἀθλοφόροι, οὐρανίων ἀγαθῶν ἠξιώθησαν, καὶ ἀγγέλων συμπόλιται γεγόνασι, Κύριε πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς.

Στίχος. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Οἴμοι οἷον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ, χωριζομένη ἐκ τοῦ σώματος! οἴμοι πόσα δακρύει τότε, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ ἔλεων αὐτήν! πρὸς τοὺς ἀγγέλους τὰ ὄμματα ῥέπουσα, ἄπρακτα καθικετεύει πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα. Δι' ὃ ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, ἐνοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τοῖς μεταστάσι τὴν ἀνάπαισιν, παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Μακάριοι οὐς ἐξελέξω καὶ προσελάβον, Κύριε.

Ἐκ γῆς πλαστουργήσας με, εἰς γῆν πάλιν πορεύεσθαι, τῇ παραβάσει με κατέκρινας ἔσθηςας ἡμέραν ἐτάσεως, ἐν ἣ τὰ κρυπτὰ τῆς ἐκάστου πράξεως, φανερὰ παρίστανται ἐνώπιόν σου τότε φείσαι μου ἀναμάρτητε, καὶ τῶν ἐσφαλμένων μου συγχώρησιν διδούς, τῆς βασιλείας σου μὴ χωρίσης με.

«Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις», Καὶ νῦν, τὸ μετ' αὐτὸ κείμενον θεοτοκίον «Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΚΑΝΩΝ. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸν νεκρώσιμον κανόνα τοῦ πλ. β' ἤχου «Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις» ἄνευ τῶν εἰρμῶν εἰς τὰ ἐξῆς προύμνια καὶ στίχους:

τὸ 1ον τροπάριον ἐκάστης ᾠδῆς εἰς τὸ «Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἀνάπανσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου»

τὸ 2ον τροπάριον εἰς τὸ «Αἶ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται»

τὸ 3ον τροπ. εἰς τὸ «Δόξα Πατρί»

τὸ 4ον τροπάριον εἰς τὸ «Καὶ νῦν καὶ αἰί»

μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον» ἄνευ στίχου. Εἶτα τὸ τρισάγιον κ.λπ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Ὁ βάθει σοφίας», Δόξα, τὸ ἀκροτελευτίον αὐτοῦ «Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Σὲ καὶ τεῖχος», ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Ἡ ἐκτενὴς «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Ὅτι ἐλεήμων» ψάλλονται τὰ τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.λπ., καὶ μετὰ ὁ ἱερεὺς ἰστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότη Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐξῆς:

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον» ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ'.

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον» ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ' χῦμα.

«Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξη τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται» ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ' χῦμα.

«Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεισιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα» ὁ χορὸς «Παράσχου, Κύριε».

Ὁ ἱερεὺς «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» ἄπαξ.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν: «Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν διάβολον καταπατήσας τὸν δὲ θάνατον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαισον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, ἀππων, προπᾶππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ γλοερῶ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαισις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί...»

Ὁ χορὸς τὸ «Αἰωνία ἡ μνήμη» ἐκ τρίτου.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς «Σοφία»· «Ὁ ὢν εὐλογητὸς» κ.λπ. καὶ ἐκφωνεῖ τὴν συνήθη εὐχὴν τῆς ἀπολύσεως.

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», ἀντὶ τῶν κατανυκτικῶν τροπαρίων «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ὁ βάθει σοφίας».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἀντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος» ψάλλεται ἐξ ὑπαμοιβῆς εἰς ἧχον πλ. δ' τὸ «Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια» τετράκις, δις ἄνευ στίχου καὶ δις ἐφύμνιον τῶν στίχων «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε», «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν». Εἶτα τὸ

ἀπολυτίκιον μετὰ τοῦ θεοτοκίου, ὡς ἀκριβῶς εἰς τὸν ἔσπερινόν. (Καταλιμπανομένης συνήθως τῆς στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου) μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι σὸν τὸ κράτος».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ 3 μαρτυρικά τοῦ β' ἤχου (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) «Ὁ φαιδρύνας τοὺς ἁγίους», «Ἀθλοφόροι Κυρίου», «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», –εἰς τοὺς οἰκείους στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον, Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν» (ἐκ τῆς Παρακλητικῆς). Εὐ-θὺς (ἐν ταῖς ἐνορῖαις παραλειπομένου συνήθως τοῦ, εἰς στά-σεις δύο, Ἀμώμου) τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια.

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἐξέρχεται εἰς τὰ βημόθυρα, ἴσταται πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ προτεθέντα κόλλυβα, καὶ ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸν ἔσπερινόν. Κατόπιν οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ κάθισμα «Ἀνάπαυσον, σωτὴρ ἡμῶν», Δόξα, τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ὁ ἐκ παρθένου ἀνατεῖλας».

ΚΑΝΩΝ. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ ἐν τῷ Τριωδίῳ κανὼν μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ. Στίχοι εἰς τὰ τροπάρια α) «Μακάριοι οὗς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε», β) «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν», γ) «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται». Ἀπὸ γ' ᾠδῆς ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, ἢ αἵτησις, καὶ τὸ μεσώδιον κάθισμα «Ὁ δι' ἡμᾶς ὑπομείνας» μετὰ τοῦ θεοτοκίου, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ ἀφ' ε' ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, ἢ αἵτησις, τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ συναξάρια τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασαίαι δὲν λέγονται, ἀλλὰ εἰς τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τῆς ἡ' ᾠδῆς «Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ» «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς «Τὸν προδηλωθέντα» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων», τὸ ἕτερον καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ προσόμοια «Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες» κ.λπ., ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ δ ο ξ ο λ ο γ ῖ α χ ῦ μ α. «Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινήν» κ.λπ..

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου 3 νεκρώσιμα τοῦ Θεοφάνους (τοῦ β' ἡχου) «*Ῥύμην τοῦ θανάτου*» κ.λπ., εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ Ψυχοσαββάτου «*Ἄλγος τῷ Ἀδάμ*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον, «*Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν*» «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «*Ὁ βάθει σοφίας*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «*Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἢ γ' καὶ ἢ ς' ῥῶδὴ τοῦ κανόνος τοῦ Ψυχοσαββάτου ἂν ὅμως ψαλοῦν ἀντίφωνα, λέγονται τὰ συνήθη «*τῶν καθημερινῶν*».

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «*Ὁ βάθει σοφίας*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Μετὰ τῶν ἁγίων*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον νεκρώσιμα: Ἄποστολος κοιμηθέντων, «*Οὐ θέλω ὑμᾶς ἄγνοεῖν*» (Α' Θεσ. δ' 13-17)· Εὐαγγέλιον Σαβ. πρὸ τῆς ἀπόκρεω, «*Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε*» (Λκ. κα' 8-9, 25-27, 35-36).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω*».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια «*Μετὰ πνευμάτων δικαίων*» κ.λπ., καὶ ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη ἐν τῷ ἐσπερινῷ μετὰ τὴν εὐχὴν «*Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων*», τὸ «*Αἰωνία ἡ μνήμη*» τρίς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. Μετὰ ταῦτα οἱ χοροὶ τὸ «*Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου*» (γ'), ὁ ἱερεὺς «*Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*», «*Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος*», καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις.

22. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ. «Μνεῖα τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἡ εὐρεσις τῶν ἱ. λειψάνων τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου (†395-423). Ἦχος γ', ἔωθινὸν γ' (τυπικὸν Τριωδίου §§10-12).

Εἰς τὴν θ'. «*Ὁ βάθει σοφίας*» κοντάκιον «*Μετὰ τῶν ἁγίων*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου προσόμοια 4 «Ὅταν μέλλης ἔρχεσθαι» κ.λπ., Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Ὅταν τίθωνται θρόνοι», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Οἶμοι, μέλαινα ψυχή», Καὶ νῦν, «Ἀνίμφευτε παρθένε».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς «Τὰς τοῦ Κυρίου γνόντες ἐντολάς», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ὑπὸ τὴν σὴν, δέσποινα», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστὶ», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτικίον «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος».]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (γ΄) μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου ἀπὸ γ΄ ῥῥῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ μεσώδια τοῦ Τριωδίου καθίσματα (παραλειπομένου τοῦ θεοτοκίου «Τὸν πάντων ποιητὴν»)· ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου καὶ τὰ συναξάρια Μηνιαίου καὶ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμὸι «Βοηθὸς καὶ σκεπαστής». «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἰρμὸς «Ἀσπόρου συλλήψεως».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» (γ΄), τὸ γ΄ ἀναστάσιμον, καὶ τὰ τοῦ Τριωδίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου ἰδιόμελα 3 «Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην» κ.λπ., Δόξα, «Προκαθάρωμεν ἑαυτούς», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια

«Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριωδίου «Ὅταν ἔλθῃς, ὁ Θεός».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ἀπόκρεω, «Βρωμα ἡμᾶς οὐ παρίστησιν» (Α΄ Κορ. η' 8-θ' 2)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου» (Μτθ. κε' 31-46).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Εἰδήσεις. 1. Εἰς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς παρουσίας ἑβδομάδος, προοίμιον καὶ θυρανοίξια οὔσης τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς νηστείας, μόνον διὰ τυροῦ, ὧν καὶ ἰχθύων καταλύομεν, ἀπέχομεν δὲ κρέατος.

2. Συμφώνως με ἀρχαίας ἱστορικὰς καὶ λειτουργικὰς μαρτυρίας (καὶ δὴ κατὰ τὸν 9ον αἰῶνα τοῦ ἁγίου Φωτίου τοῦ μεγάλου) ἡ παροῦσα ἑβδομάς ἦτο κάποτε αὐστηρῶς νηστήσιμος ὡς πρώτη τῆς τεσσαρακοστῆς νηστείας.

3. Αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Τυρινῆς διεξάγονται κατὰ τὸ τυπικὸν τοῦ Τριωδίου §13.

23. Δευτέρα τῆς τυρινῆς. Πολυκάρπου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σμύρνης (†166). Προτερίου ἱερομάρτυρος ἀρχιεπ. Ἀλεξανδρείας (†457).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Εὐφραινέσθω» κοντάκιον τοῦ Τριωδίου «Ὅταν ἔλθῃς, ὁ Θεός» μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς ὥρας, ἢ εὐχὴ τῆς (μικρᾶς) ἀπολύσεως «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἐσπέρια τῆς Παρακλητικῆς δεσποτικᾶ δύο «Ἡμαρτον, Κύριε, ὁ Θεός μου», «Πρόφθασον, Κύριε, ἐξελοῦ με», τῶν ἀσωμάτων ἐν «Χορείας ἀσωμάτων» καὶ τοῦ ἱερομάρτυρος (Φεβρ. 23) προσόμοια 3, «Ὅτε τῆς παρθένου ὁ καρπὸς» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Πάντων θλιβομένων ἡ χαρά».

ΑΝΕΥ ΕΙΣΟΔΟΥ «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκειμένον «Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε» καὶ τὸ «Καταξίωσον».

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, τὸ ιδιόμελον τοῦ Τριωδίου «Λιχγευσάμενοι, τὴν πρώτην ὑπέστημεν γύμνωσιν» δῖς, τὸ ὁμόηχον ἀ' μαρτυρικὸν «Μάρτυρες Κυρίου» ἄπαξ, εἰς τοὺς οἰκείους στίχους, Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν», Δόξα, Καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον «Τῇ ἀνατραφείσῃ» (βλ. εἰς Ὁρολόγιον). Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «*Τῶν οὐρανίων στρατιῶν*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Τῇ ἀνατραφείῃ*».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, [μετὰ τὴν α΄ στιχολ.] τὰ κατανυκτικὰ τῆς Δευτέρας τοῦ γ΄ ἤχου (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), ἀλλὰ πρὸ τοῦ θεοτοκίου εἰς τὸ Δόξα λέγομεν τὸ μαρτυρικὸν «*Τὸ εὐψυχον τῆς καρτερίας*» εἶτα [μετὰ τὴν β΄ στιχολ.] τὸ κάθισμα τοῦ Τριωδίου (δις) μετὰ τοῦ θεοτοκίου (Δευτέρας τυρινῆς).

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ οἱ δύο τριώδιοι κανόνες τοῦ Τριωδίου, ἀλλὰ εἰς ὅσας ᾠδὰς λέγομεν τὰ δύο τριώδια καταλαμβάνομεν τὰς ᾠδὰς τῆς Παρακλητικῆς καὶ ἀρχόμεθα ἀπὸ τῆς ᾠδῆς τοῦ Μηναίου (σήμερον αὐτὸ συμβαίνει εἰς τὰς ᾠδὰς α΄, η΄ καὶ θ΄)· εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης ᾠδῆς λέγεται ὁ εἰρμὸς μόνον τοῦ πρώτου κανόνος. Ἐπειδὴ δὲν ψάλλονται καταβασαίαι, ἐν τέλει τῆς γ΄ ᾠδῆς ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς ἐκ τοῦ Μηναίου «*Στερέωσον ἡμᾶς*», αἵτησις καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου ἐν τέλει τῆς δ΄ ᾠδῆς ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς ἐκ τοῦ Μηναίου «*Ἐν ἀβύσσῳ παισιμάτων*», αἵτησις, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Μηναίου καὶ τὸ συναξάριον· εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*», ὁ εἰρμὸς τῆς η΄ ᾠδῆς τοῦ β΄ τριωδίου «*Ὑμνον σοι προσφέρομεν*», «*Τὴν τιμιωτέραν*», ὁ εἰρμὸς τῆς θ΄ ᾠδῆς τοῦ β΄ τριωδίου «*Σὲ τὴν ὀραθεῖσαν*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ (τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ἄνευ τοῦ θεοτοκίου καὶ τὸ) τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ. «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα ὡς συνήθως ἐν ταῖς ἀπλαῖς καθημεριναῖς.

Εἰς τὸν ΣΤΙΧΟΝ ΤΩΝ ΑἸΝΩΝ στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ, «*Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «*Τῶν οὐρανίων στρατιῶν*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ὁμῶρον αὐτοῦ θεοτοκίου τοῦ τέλους τοῦ ὄρθρου «*Ὅτι πάντων ὑπάρχεις*» (βλέπε εἰς Ὁρολόγιον ἢ εἰς τὸ τέλος τῆς Παρακλητικῆς).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη «*τῶν καθημερινῶν*». Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «*Τῶν οὐρανίων στρατιῶν*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία τῶν χριστιανῶν*». Ἀπόστολος: Δευτ. τυροφάγου (Γ΄ Ἰω. 1-15)

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως (Λκ. ιθ' 29-40, κβ' 7-39). Κοινωνικὸν «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους».

24. Τρίτη τῆς τυρινῆς. Ἰωάννου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἐπὶ τῇ μνεΐα τῆς α' καὶ β' εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς αὐτοῦ (452).

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Μετὰ τὴν α' στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, ἔσπερια στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου 3 «Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλῆ» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτοῦ «Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν», Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον α' θεοτοκίον «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἴσοδος κ.λπ..

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ (ζῆτει ταῦτα μετὰ τὸν ὄρθρον τῆς 24ης καὶ πρὸ τοῦ ἔσπερινοῦ τῆς 25ης τοῦ μηνὸς) στιχηρὰ προσόμοια τοῦ προδρόμου 3, «Δεῦτε τὴν τιμίαν κεφαλὴν» κ.λπ., με στίχους εἰς μὲν τὸ β' «Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυίδ, ἠτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου», εἰς δὲ τὸ γ' «Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιδί ἐπ' αὐτόν», Δόξα, τὸ ἐν συνεχείᾳ ἰδιόμελον «Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν», Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον «Χαίρε, ἡ ἐλπίς ἡμῶν» (ζῆτει αὐτὸ εἰς τὸν στίχον τοῦ ἀρχικοῦ ἔσπερινοῦ τῆς 24ης).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν (ψάλλε, εἰ βούλει, Δόξα, τὸ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ἰδιόμελον «Ἡ πρόφηγ ἐπὶ πίνακι», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ προδρόμου»), τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ κείμενα κατὰ σειρὰν καὶ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ἐν ᾗ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Πέμ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ, «Ἐξῆλθεν ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ» (Λκ. ζ' 17-30).

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν

είρωμῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ προδρόμου ἄνευ τῶν εἰρωμῶν ἀπὸ γ' καὶ ς' ᾠδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἐνοιξω τὸ στόμα μου» «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐπας γηγενῆς».

Ἐξαποστειλάρια, αἶνοι, Δόξα, Καὶ νῦν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἐπίστολος τοῦ Προδρόμου, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμπει» (Β' Κορ. δ' 6-15)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Δευτ. δ' ἐβδ. Ματθ., «Ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ» (Μτθ. ια' 2-15).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσσοστόμου «Ἄξιον ἐστίν». ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Εἰς μνημόσυνον» καὶ ἀπόλυσις.

25. Τετάρτη τῆς τριτηῆς. Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως (784-806). Ῥηγίνου ἱερομ. ἐπισκόπου Σκοπέλου (†335), Ἄλεξάνδρου μάρτυρος τοῦ ἐν Θράκη.

Σήμερον δὲν τελεῖται θεία λειτουργία.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἑσπέρια ἐκ τῆς Παρακλητικῆς σταυρώσιμα δύο καὶ τῆς Θεοτόκου ἓν, καὶ ἐκ τοῦ μηναίου προσόμοια 3, Δόξα, Καὶ νῦν, προσόμοιον σταυροθεοτοκίον. Ἄνευ εισόδου «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ ψάλλεται, ἀντὶ τοῦ συνήθους προκειμένου, εἰς ἦχον πλ. β' τὸ «Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια» ἐκ τρίτου, εἰς στίχους τὸ μὲν β' «Ἐγὼ οὐτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστίν», τὸ δὲ γ' «[Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ] Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων». Εὐθύς τὸ «Καταξίωσον» κ.λπ. ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον, ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ. καὶ οἱ χοροὶ τὰ τροπάρια «Θεοτόκε παρθένε», «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ», κ.τ.λ.. Εἶτα «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», ὁ ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», αἱ 3 μεγ. μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγ. Ἐφραὶμ καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἀντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος», εἰς ἦχον γ' τὸ «Ἀλληλοῦια, ἀλληλοῦια, ἀλληλοῦια» τετράκις εἰς τοὺς στίχους αὐτοῦ «*Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει*» κ.λπ., καὶ οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι τοῦ γ' ἦχου «*Τριάς ὁμοούσιε*», μὲ κατάληξιν εἰς τὸ μὲν πρῶτον «*δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς*», εἰς τὸ δεύτερον «*προσβείαις τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ) σῶσον ἡμᾶς*», εἰς δὲ τὸ τρίτον «*διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς*». Καθίσματα [μετὰ τὴν α' στιχολ. τοῦ Ψαλτηρίου] τὰ τῆς Παρακλητικῆς δύο σταυρώσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ σταυροθεοτοκίον· εἶτα [μετὰ τὴν β' στιχολ.] τὰ τοῦ Τριωδίου (Τετάρτης τυρινῆς). Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, καὶ οἱ κανόνες ὡς ἐξῆς· λέγομεν τὸν α' κανόνα τῆς Παρακλητικῆς (μετὰ τῶν εἰρωμῶν), τὸν τοῦ Μηναίου (ἄνευ εἰρωμῶν) καὶ τὸν τοῦ Τριωδίου (ἄνευ εἰρωμῶν), ἀλλὰ εἰς τὰς ᾠδὰς γ' ἢ καὶ θ' (καταλιμπάνονται ἢ Παρακλητικὴ καὶ τὸ Μηναῖον καὶ) λέγομεν μόνον τὸν κανόνα τοῦ Τριωδίου (μετὰ τῶν εἰρωμῶν) μαζὶ μὲ τοὺς δύο συναπτομένους τριωδίους κανόνας. Ἐν τέλει τῆς γ' ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς «*Στειωθέντα μου τὸν νοῦν*» (ὅλοι οἱ εἰρμοὶ σήμερον ψάλλονται ἀπὸ τὸ Τριώδιον), αἴτησις καὶ τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ σταυροθεοτοκίου· ἐν τέλει τῆς δ' ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς «*Ὡς Ἰωάνν τὸν προφήτην*», αἴτησις, ἀντὶ κοντακίου τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἦχου «*Τῶν ἀθλοφόρων σου τὴν μνήμην*» (βλ. ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου, ἦχος γ', Τετάρτη πρωί) καὶ τὸ συναξάριον. Εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*», ὁ ἐν τέλει τῆς ἦ' ᾠδῆς εἰρμὸς «*Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσεὶ*» «*Τὴν τιμιωτέραν*», ὁ ἐν τέλει τῆς θ' ᾠδῆς εἰρμὸς «*Τὴν ὑπερφυῶς σαρκί*» καὶ τὸ «*Ἐξοῦσιον ἐστί*». Μετὰ τὴν αἴτησιν, ἀντὶ ἐξαποστειλαρίου, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ γ' ἦχου ἐκ τοῦ Τριωδίου «*Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου*» (τρὶς) μὲ κατάληξιν εἰς μὲν τὸ α' «*Δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου καὶ σῶσόν με*», εἰς τὸ β' «*Προσβείαις τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ) καὶ σῶσόν με*», εἰς δὲ τὸ γ' «*Προσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσόν με*». [Οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνων.] Εἶτα «*Σοὶ δόξα πρόκειται*», ἡ δοξολογία χῦμα, κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνων, ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐν τῷ ναῷ ἐστώτες*». Εἶτα «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ') καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ, ἀλλὰ μετὰ

τὴν εὐχὴν τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ εὐθὺς «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» (γ') καὶ ἀναγινώσκονται αἱ ὥραι α', γ' καὶ ς', ἀκριβῶς ὡς ἔχουν ἐν τῷ Ὁρολογίῳ, ἀλλὰ τὰ τροπάρια αὐτῶν λέγονται χῦμα. Μετὰ τὸ θεοτοκίον τῆς ς' ὥρας «*Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν*», τὸ τροπάριον τῆς προφητείας, ἢ προφητεία καὶ τὸ ἕτερον προκειμένον, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· εἶτα «*Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν*», ἢ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ς' ὥρας, καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν «*Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων*» ἢ (μεγάλῃ) ἀπόλυσις.

Εἶδησις. Κατ' ἔθος τῆς ἱεροσολυμιτικῆς Ἐκκλησίας, ἐπικρατήσαν εἰς ἅπασαν τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς παρουσίας τυρινῆς ἐβδομάδος οὔτε τελεία θ. λειτουργία (Χρυσοστόμου) οὔτε τοιαύτη προηγιασμένων θεῶν δώρων τελεῖται· ἐκτὸς ἂν τύχη ἐν ταῖς ἡμέραις αὐταῖς μνήμη ἑορταζομένου ἁγίου, ὅποτε καταλιμπάνεται ἢ ἀκολουθία τοῦ Τριωδίου καὶ ψάλλεται μόνον ἢ τοῦ ἁγίου τοιαύτη, τελεῖται δὲ ἢ θ. λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

26. Πέμπτη τῆς τυρινῆς. Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης (†420). Φωτεινῆς μάρτυρος τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ, Θεοκλήτου καὶ λοιπῶν μαρτύρων, Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ Κάλφα ἐν Κων/πόλει (†1575).

Εἰς τὴν θ'. Ἀντὶ ἀπολυτικίου καὶ κοντακίου, τὰ τροπάρια τῆς ὥρας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τῆς προλαβούσης Δευτέρας. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας ἀναγινώσκειται ἢ ἐν τῷ Τριωδίῳ προφητεία μετὰ τοῦ ἐν τέλει αὐτῆς προκειμένου. Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὰ καθίσματα τῶν στιχολογιῶν, οἱ κανόνες ὡς ἐξῆς· οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς (μὲ τοὺς εἰρμούς τοῦ α') καὶ ὁ τοῦ Μηναίου (ἄνευ εἰρμῶν), ἀλλ' εἰς τὰς ὥδας δ', ἢ καὶ θ' λέγομεν μόνον τὸν κανόνα τοῦ Μηναίου (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ τοὺς κανόνας τῶν δύο τριωδίων. Ἀφ' ς' ὥδης κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Μηναίου καὶ τὸ συναξάριον, ἀπὸ θ' τὸ ἑξαποσειλάριον (τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ἄνευ τοῦ θεοτοκίου καὶ τὸ) τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου, πάντα δὲ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν τῆς προλαβούσης Δευτέρας.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμπτης τῆς τυρινῆς (Ἰούδα 11-25)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης τῆς τυρινῆς (Λκ. κγ' 1-31, 33, 44-45).

27. Παρασκευὴ τῆς τυρινῆς. Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου († ἡ' αἰ.). Στεφάνου τοῦ γηροκόμου.

Σήμερον δὲν τελεῖται θεία λειτουργία.

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν τάξιν τῆς παρελθούσης Τετάρτης, ἀλλ' εἰς τὴν θ' ᾠδὴν τῶν κανόνων, ἐπειδὴ ὑπάρχει εἰς μόνον τριωδῖος κανὼν, προηγεῖται ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου (μετὰ τοῦ εἰρμοῦ αὐτῆς), εἶτα ἡ θ' τοῦ Τριωδίου ἄνευ τοῦ εἰρμοῦ καὶ ἡ θ' τοῦ τριωδίου κανόνος. Πάντα τὰ λοιπὰ ἐν τῷ ὄρθρω καὶ ἐν ταῖς ὥραις, ὡς προεγράφησαν τῇ Τετάρτῃ, μὴ ἐπιτελουμένης θ. λειτουργίας.

28. Σάββατον τῆς τυρινῆς. † «Τῶν ἐν ἀσκήσει λαμπρῶν ἀγίων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν». Βασιλείου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ (†750). Προτερίου ἱερομάρτυρος ἀρχιεπ. Ἀλεξανδρείας (†457), Κυράνης νεομάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ (†1751).

Συμφώνως μὲ σημείωσιν τοῦ Μηναίου, ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Κασσιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου (29 Φεβρουαρίου), ἐπειδὴ τὸ ἔτος δὲν εἶναι δίσεκτον.

Εἰς τὴν θ', ἀναγιγνωσκομένην λιτὴν, ἀντὶ ἀπολυτικίου καὶ κοντακίου τὰ τροπάρια τῆς ὥρας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (ἄνευ τοῦ Μηναίου). Καὶ νῦν τῶν ἐσπερίων τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν» ἄ ν ε υ ε ἰ σ ὶ δ ο υ, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὸ ἀνάγνωσμα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ μετ' αὐτὸ ἕτερον προκείμενον, τὸ «Καταξίωσον» κ.λπ.. Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ κανὼν τῶν πατέρων ἐκ τοῦ Τριωδίου· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος «Ἄσμα ἀναπέμψωμεν» «Τὴν τιμιωτέραν», «Τὸν προδηλωθέντα» οἱ αἵνοι ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ, Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῶν ὁσίων ν...» δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος ὁσιακός, Σαβ. κζ' ἐβδ. ἐπιστ., «Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος» (Γαλ. ε' 22-ς' 2)· Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, «Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην» (Μτθ. ζ' 1-13). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον αἰῶνιον ἔσονται δίκαιοι».